

Aseară, un OM semeț a plecat dintre noi...

O Frunză s-a desprins cuminte și a căzut în Neant...
Copacul a fremătat îndurerat și a rămas s-o plângă în tăcere.
La țărniș, un mândru Val s-a risipit tăcut pe mal și nu s-a mai întors în larg...
Marea a îmbrățișat țărnișul ca să-l plângă împreună.
Un Viteaz Luptător a căzut răpus pe câmpul de luptă !
Armele au tăcut pentru ca oștirea lui să-i dea onorul.
Aseară, un Dascăl Bun a părăsit catedra... Cărțile s-au închis deodată, risipindu-și
rândurile, ca să-l plângă pe Cel ce nu le va mai cita niciodată.
Aseară, domnul Profesor Avram Filipaș a plecat dintre noi...
A fost, pe rând, și Frunză, și Val, și Luptător și Dascăl.
Dar, mai presus de toate, a fost Om ...
Un Om mare într-o lume în permanentă mișcare.
A trăit luptând și a luptat murind...
Și-a dăruit lumina spiritului, deopotrivă, prin vorbe și prin fapte.
A avut darul de a grăi frumos dar și puterea de a înălța edificii de lumină.
Și-a risipit harul de dascăl în multe lăcașuri de cultură, a luptat biruind
furtuni și prejudecăți, a arătat lumii că acolo unde vorba mângâie, tunurile tac și
spiritul învinge. Și a învins prin spirit, lumină, faptă și cuvânt !
A învins dar, poate obosit, a plecat să se odihnească puțin în Veșnicie.
Noi, celelalte frunze, am rămas să-l plângem.
Vom plânge și ne va fi dor de Domnia sa...
Dar, pentru că în legea firii stă scris astfel, vom merge mai departe pe
cărarea creată de El, pe care Spiritul Domniei sale.
Ne va fi veșnic alături. Și-l vom ruga cu lacrimi pe Dumnezeu să ne
acorde, cândva, în călătoria spre Univers, speranța de a-l reîntâlni, în Veșnicie, pe
Domnul Profesor **AVRAM FILIPAȘ**, Rectorul Universității Titu Maiorescu.

Lect.univ.drd. Madalina Voiculescu